

[illegible]

अथवा तत्तत्तद्विषय प्रत्यक्षसौकर्यात्मिकस्य निश्चयान्ति अविशेषात्
 सर्वत्राधिकार्यो निश्चयान्तिप्रसङ्गिणः सर्वत्रादिसंभवापत्तेः । एकस्य च
 सत्यत्वे अविशेषात् सत्यसत्यतायां सदाश्रित्यमिदमवधार्यं जायते ।
 एकदा तत्त्वमस्यैवोपपन्नितस्यान्यदापि निवृत्तान्तरात् तथालमिति
 चेन्न न तादृशेयस्यस्यासम्भवात् अतीता भवेदादिव्यवित्यानुपपत्ति-
 रिति एतेन नित्यावयवत्वापि प्रतिपत्तयेति चेत् । केचित्तु सद्यो ज्ञेय-
 त्ववच्छिद्यन्ते । विशेषादवधारितं चेत् विशेषादवधारितं अभिधीयन्ते । तत्र
 निश्चयस्यैव मध्येनैव वर्तमानस्य येन विशेषादवधारितत्वेन आसत्तादिना
 अभिधायत्तं नित्यासत्तेः असाध्यात् तत्त्वमस्य नित्ये वर्तमाने विशेषात्
 नैव वर्तमानत्वेन नित्यमवधारितं चेन्न प्रतिविशेषमज्ञात्तत्त्वमवधारित-
 त्वस्यासौपत्यमिति सद्यो ज्ञेयं इति चेन्न आतिशयकृतीत्यात् । आतीये-
 त्वस्यासत्तादुपपत्तिरेव तथ्या निवृत्तिसदृशः चेन्न कश्चेत्तदवधारितस्य-
 दृशेनैव नित्यं तदुपजीवितव्यत्वं ततश्च निजातीव्यत्वावृत्तिप्रतीतेः
 इति तदवधारितस्य दान्तिप्रतीतेः तदवधारितत्वावृत्तिप्रतीतेः इति तदव-
 धृततया सजातीयस्य प्रतीतेः । भवतु सत्यमेवापि सर्वत्राधिकार्यमिति
 चेन्न तस्यानित्यत्वेन सत्येन नित्यत्वात् । निश्चयात्कृतप्रतीत्येति चेन्न
 सविशेषादिति चेन्न सत्यपक्षस्यैव निश्चयेनैव प्रसङ्गात् कथं न कथं
 मध्यमव्यापित्वमिति चेन्न तदा कृतं स्यात् तास्मिन् वेदम्यात्रास्य नित्ये
 चपि सम्भवात् विशेषमवधारितत्वेन सत्यमवधारितं इति । अपि च विशेष-
 दादिभ्यो विशेषणस्यैवार्थेनैवार्थः तत्र तत्रैव तैमिरेषादिव्यवहार-
 निवृत्तौ नान्यथा । सम्बन्धो गिरात्मक इति चेन्न सम्बन्धस्यापि सम्बन्ध-
 मारेण नित्यावयवत्वेन सम्बन्धमात्रात् अन्यथा नित्यमवधारितं
 तथ्यापि न सम्बन्धमारेण सम्बन्धमात्रेण इति चेत् सत्यं किन्तु केन
 नित्येति चेत् हि प्रत्यक्षव्यापत्त्यै प्रतिपत्तं व्यापत्तेन संयोगव्यापित्वा-
 न्नो न वा । आद्ये चानुगतव्यवहारानुपपत्तिप्रसङ्गात् कश्चित्वासावि-
 न्निवार्ये सन्निकर्षात्तदवधारितव्यत्वं निश्चयमिति सम्बन्धव्यापित्वात् ।

द्वितीयः तस्यैकस्यासम्भवात् निवर्गमकत्वं तदिति चेन्न स्वभावस्यापि
 भवता निवर्गमकत्वाङ्गीकारान् । तत्रादिष्वः सोऽपि सम्भवत्येति चेन्न
 त्वयोः सर्वसम्भवावगम्यन्ततायाः संबन्धाभ्युपगम्यत्येनं नियामकनिमित्तं
 सन्निवर्तकत्वाधिक्यां सामर्थ्यापेक्षेति । नियमस्य च स्वस्यानतिप्रसङ्गे
 नियामकत्ववाच्यत्वात्पुनरपेक्षेति । अतिप्रसङ्गात् न तस्यैव निवर्गमक
 त्वादतिप्रसङ्गेन नियमयोगात् भूत्वा नियमकत्वे न प्रामाणिकत्वा-
 पेक्षेः स्वमन्योनापि अन्यनियमे अन्यदपि हि वद्विपूर्वं घटादिकपेक्षा
 नियममेव घटादि करोति तदा घटाद्यपि तथा कुर्यात् । न घटादित्वे
 नियन्तात्मस्य किन्तु घटादेः कालविशेषयोगादिति चेन्न यदि नासौ
 घटादिकाः कालविशेषयोगितानियममिच्छते तदा घटादिकाः कालविशेषयोगा-
 मपि तथा कुर्यात् । तस्मात् भवति कुर्यादसत्काः प्राग्विद्यते नियतं परः
 तास्यदतिप्रसङ्गात्तन्नाथा अनिवृत्ततेति । कार्यकारणयोः कालभेदः
 द्विभ्योनियामकत्वाप्रमाणे उल्लेखः सत्त्वेन पूर्वपूर्वमिदमिति तस्यादित्य-
 विनिर्गम्यत्वमिति । प्राचीनस्य नियमे माचरन् न तेन तिस्रः शब्दाः
 द्यनन्त्येनैवं विनिर्गता प्रवाहयोगेति च भूत्वा च करणे स्वाभावात्
 सम्बन्धिन्याधारत्वात् सम्बन्धस्याभिप्रायात् तद्येन तदाधारत्वानुपपत्तेः
 नहि सुश्रुजितोपि नटवदुल्लंख्यत्वात् न च सत्यति नाप्यन्यस्यासौ
 सम्बन्धस्यैव तथानुपपत्तौ । स्वभावादेवास्मिन्नादिसिद्धिः स्वभाव-
 वादः स न परस्य नियमनाभावात् कथं परः सम्बन्धी सक्तुं शक्ते । यत्र
 किञ्चित्सम्बन्धमभिधीयते तत्सम्बन्धेति स्वीकार्यं न च समवायाधार-
 त्वं प्रत्यादिधत्तकस्य सम्भवति । गच्छोपाधिभावात् स्यात् संयोगसम्बन्धा-
 सम्भवात् । स्वभावसम्बन्धस्य च निरुक्तत्वात् । न तासां सम्भवादि अति-
 वेद्यप्रतिषेधेति सम्भवेदाभिधानप्रसङ्गात् । सप्तपदाद्योपरि लभोमस्य
 जगतः परस्परविरोधेनातस्तत्सम्बन्धवशादिति । यदपि नियम्यात्
 भिन्नं नियामकं तदपि कथं तदेव नियमयति नाक्यदिति तदीकार-
 तादिति चेत् का पुनराधारार्थः यत्र स्थितिरेतदिति चेन्न यच्चति

[illegible]

[illegible]

[illegible]

मासीत्येवमिति स्वर्गमात्राभावप्रतियोगिकत्वेऽपि वस्तुमत्या भिन्न-
 स्वाभिन्नतया अभेदोक्तिर्यथा नान्योन्याभावप्रतीत्युद्भवात् । दोषा
 भवेऽपि हेतुः स अभेदाद्वैतत्वे नास्तीति चेत् पूर्वोदके स्मृतिसत्ता
 ततो वस्तुमत्यान्योन्याभावप्रतीत्युद्भवात् पूर्वोदकेऽपि भिन्नमभिसंवेति अति-
 कृपितस्यापि सम्भवेन तत्रैतरेतदाभावमुद्घातयेत् । तुल्यत्वमिति चेन्न
 पञ्चाक्षरं संशयस्य दर्शनात् विशेषधीरपि तत्र हेतुरिति चेन्न नि-
 शेषत्वस्यान्योन्याभावविरूपणं विना दुर्गिरूपत्वात् । एतेन वस्तुमत्या
 प्रतियोगिनः स्वरूपेण स्मृतिः साक्षाद्विधीत्यपि व्युत्पन्नम् वस्तुमत्याभि-
 न्नत्वस्य स्वरूपेण प्रतीतिरित्यपि निवृत्त्याभिन्नतया प्रतीतिमानस्या-
 न्योन्याभाववत्तया यथैवमुक्त्यात् । नापि ततोऽयः कर्मावस्था निर्वा-
 र्त्तकतापक्षे तस्य विनाभिन्नत्वमसम्भवात् । द्विषस्याप्यभावकत्वेन निर्वा-
 र्त्तकतया धर्मावच्छेदान्न्योन्याभावविरहितं ऐक्यस्याप्रत्ये । आभावे
 धर्माभावात् । स्वरूपमेव भेद इति चेत् दोऽसौ भेद सस्य स्वात्मा
 स किं तन्मादपि भेदः उत निष्प्रतियोगिकत्वेन तादृशनिष्प्रतियोगिक-
 त्वेन असत्ताभावेनासत्त्वप्रसङ्गात् । । दोऽसौ भेद न्यवच्छेदोऽस्ति स
 तादृशदपि न गौणव्यवहारवद्विष्प्रतियोगिकाः सत् निष्प्रतियोगिको
 तोऽप्रत्यये निष्प्रतियोगिकोऽपि वा यथार्थं सप्रतियोगिकत्वं तद्वै-
 रोति प्रतियोगिनियमो न स्यादिति सखादपि भेदयवहारं कुर्यात् ।
 सखाद्वेदः कथं सत्प्रतीति चेत् तत् किं भिन्नाद्वेदः तन्नेवमनवस्था
 स्यात् नापि प्रथमः वक्तव्यं हि तद्व्यवहारसौ भेदः न तावत्तत्त्वज्ञान-
 स्मात्ततोऽपि भेदप्रसङ्गात् । नापि घटादेः सखाविद्यां सत् सखावच्छेदमि-
 मद्भावे दोऽसौ सखाविद्या वा स्यात् सखाप्रमेयं वा । तादृशं सखादि
 भेदावच्छिन्नं तन्नाप्येकानुवर्ति सद्योऽप्येकानुवर्तिसमवस्था स्यात् । अथ
 तत्र सखाप्रमेयं सति प्रथमस्य तथाभावे प्रमेयः किञ्चिद्व्यवहृति तत्र
 सत्तत्र सत्त्वं तादृशं तदपि न तथाहि यदि सखाविद्यां सखाद्वै-
 नस्तिमद्भावाः सत्ताद्वै- सखाद्वै प्रतियोगिना सादरे सखाद्वै-सखाद्वै-

भेदपरम्पराभ्युपगमे तत्त्वज्ञाने प्रतीया प्रत्येक्यवसावात् । तद्युक्त
प्रज्ञायतायांमन्त्रे लक्षणायां तस्यभेदस्यभेदस्यान्वयेवतथापि
यद्युक्तमभवदादिना सर्वत्र प्रामाण्याभावात्प्रसक्तत्वात्प्रतीति
नियमानुष्ठीकारे चाप्रतीतिसंभवे प्रमाणाभावात् । अत्रिहोत्राद्यो तस्य
सत्यापि ज्ञेयत्वे तदुद्दीना भेदवृत्तिर्वा सदर्शयन्नातत्त्वस्याप्यनुपपत्त्या
तेभ्योऽप्यभावात्प्रसक्तत्वे तदुद्दीति तदनुष्ठीकारे पुरस्काराभावात्प्रतीति
प्रसक्तत्वात् । एवं सत्तादेनामाकन्यवीमाये प्रत्ययम् । किञ्च घटत्वादे
भेदत्वेऽवधिभूतपटत्वादिसाधने प्रतिवर्त्तिवतायां घटत्ववत् पटत्व
स्यापि भेदरूपस्य भेदावधिप्रतिपत्तिसाधनेऽवधेयत्वात् घटत्वादिहेतु
घटत्वादिप्रतीत्यभिधानांमन्त्रेण तस्यवत्प्रसक्तत्वात् । भेदरूपस्य घटत्वादि
व्यवधेया ननु स्वरूपमात्रप्रतिपत्तौ स्वरूपमानेन च आवधित्वं तत्
युक्तएवमिति चेन्न भेदरूपता यदि तस्य सात्त्विक तदा स्वरूपमात्रप्रति
पत्तौ भावधेयत्वमिति सूक्ष्मं वचनम् । अथ घटत्वात् तदा सत्य
भेदोऽप्युक्तं तत्तद्वत्तथा घटत्वादेभेदप्रतीति प्रतियोगिकत्वम् । अतः
सत्यं घटत्वात् भेदप्रतीति चेन्न दृष्टव्यत्वात् । अस्यापि स्वरूपादिभ्य
मिदं भेदप्रतीति कथं सङ्गच्छते तद्व्यवहारस्य कारकात् तन्नाशान्नसत्त्वे
गोत्वाद्यनुपपत्त्यात्प्रतीतिरपि कथमेकनिमित्तप्रतीतिः प्रामाण्यं अभि
धातुम् । सामान्यविशेषैरेव परसामान्यबुद्धितत्त्वाद्योपपत्तौ तत्कल्प
मात्रप्रयत्ने । किञ्च भेदे भेदात्परमन्त्रेण च अथोऽनवधारणं द्वितीये
तदभावस्य स्यात् अस्मिन्नेव तत्त्ववेदात् । भेदस्यभावात् साकन्यपि
स्वमेव तद्व्यवहारमयं करोति सत्तत्त्व सङ्गव्यवहारमिति चेन्न यदि स-
त्त्वादभिन्नः स्वमेववृत्तिश्च स्वत्वादिव्यवधेयावधिभावस्वरूपः स्वयं भेदो
ऽन्यथा च स्वस्य तदास्य भेदस्य सामप्रतियोगित्वेन साकन्यत्वेन जी-
ह्वीकारे स्वभावादि स्वयं भिन्नः किं नाङ्गीक्रियते विरोधाभावात् ।
स्वीकृतत्वाद्येव यदि तथाप्रतीतिर्यवधारणे वा स्यादिति चेन्न अस्यपि
प्रज्ञाभावादेतया प्रतीतिरभासशब्दव्यवहारश्च । सत्यो प्रतीति

[illegible]

वाचस्पत्येन गिद्धेन द्वेद्विधेऽप्युक्तं सम्भवति तद्व्यापकत्वेना
 गौसं कृतो नृणां तिष्ठेत् । तस्यान्वयानुविधानदेवमुपेक्षेतुं
 योमाद्वत्प्रवृत्ते । तद्व्यापकत्वेति चेत् तद्व्यापकत्वात्
 प्रत्यक्षान्वयिनां विषये सिद्धेऽप्युक्तं दृष्टान्ते तदनुमानं तत्सिद्धौ
 च प्रत्यक्षान्वयिषयानुविधिः सत्यं भावयामासुते प्रागपि तत्सिद्धौ
 स्वीयं न विवक्ष्यते इति प्रमाणात् । अत्रानुक्तं च तद्व्यापकं प्राग
 कारणत्वं चापि न स्वीयं तदाप्युक्तं घटाद्यपि किं न तथा स्यात्
 व्यापकत्वमुक्तौ च अत्र प्रति सर्वकारणत्वात्प्राप्तं प्रतिज्ञान्यथानि
 त्त एवमिति चेत् साधारण्यमपि तद्व्यापकत्वं सत्यं घटादिकार
 णानुमानं च घटकारणस्यापि तत्तुल्यकारणत्वात्प्राप्तं कारणत्वं
 नात्रेव तदनुमानं सत्यं न घटकारणव्यतिरेकं चेत् घटादिविशेषानुप
 रंक्षितकारणत्वात्तु किं प्रतीत्यभिप्रायस्य सद्भावे प्रमाणाभावात्
 अत्रापि यदि त्रिविधविचारणे साध्याः कारणा नाना धर्मा
 स्मात्तदा तत्प्राप्तं यत् किञ्चित् प्रत्यक्षान्वयिकारणत्वमपि रूपं
 तत्र स्वीयत्वेनानुविधिविशेषानुपरायकारणत्वात्प्राप्तं द्वेद्वेनानुमा
 नेदोच्छिद्येत । किञ्च कार्यवृत्तेः कारणमपि न वा न भवेत्तु यथा वा
 सत्येनानुमानमप्युक्तं चेत् किं तत् कारणं अतिविशेषमिति
 चेत् प्रत्यक्षान्वयस्य साध्यादिव्यापकत्वात् सा तां कार्यवृत्तिं प्रति
 तस्या किञ्चित् कारणत्वं तद्व्यापकं चेत् तस्य व्यापकत्वात् तस्या
 साधारण्ये अतदावनां तत्कारणत्वविशेषात् तत्कारणत्वस्य
 च सप्तदशसमस्तविधिमिमांसावैक्यविशेषानुमानात् अनेकस्य
 वैक्यानुमानस्य द्वारद्विधिवत् न गोत्राद्येदं प्रत्यक्षं दर्शितव्यम् ।
 निवृत्तपक्षभाविचक्ष्मिति चेत् व्यापकस्य निवृत्तपक्षस्य सर्वत्र व्यक्ताव
 सम्भवत् पक्षसमाख्य आतिवृत्तत्वात् । तज्जातीयं प्रति निवृत्त
 आतीवत्वमिति चेत् तस्य तज्जातीयत्वान्नकारणधारणत्वात् । निवृत्त
 तज्जातीयत्वे तु निवृत्तपक्षमिति चेत् तस्य तज्जातीयत्वान्नकारणधारणत्वात् ।

योनिशतशमकयस्ति शतसाधारणान् तयोभ्यपगमं चैकसमवायादि-
 नाशो संभवत्यर्थेनाशमसङ्गात् । तत्कारणजानीयसागम्यतः सर्वतत्
 कारणजातेति तस्य तौ सामर्थ्याभिप्रेक्ष्य बाध्यमेव दत्तत्वात् प्रत्येकमिहित
 तत्त्वमप्येतद्विशेषणम् । आद्यैव तत्ताभेदप्रतिबन्धितत्वेन देवदेवत्वेन
 प्रत्येकस्यैव सामर्थ्यायैव प्रत्येकस्यैव सामर्थ्यानुविधायिनिमित्तत्वापत्तेः
 व्यावृत्तत्वे चानिश्चयः । नियतजातीयैव सन्ति तत्त्वदेशमिति चेन्न
 समवायिदेशप्रेक्षया कार्यकारणत्वात् । सादृश्यनियमान्भ्युपगमात्
 सेवानिदेशप्रेक्षया गणादवितत्त्वत्वात् यथाकथञ्चित्पदेष्वपि स्यात्ति
 प्रत्येकजन्यत्वात् । अदृष्टादिभिन्नदेशस्यापि कारणत्वापराधो सर्वे प्रति
 कार्यसामर्थ्यादि कारणत्वापत्तात् पूर्वभावनियमो दक्षतेत्यत्र चनुगाते
 प्रत्येकजन्यत्वविरक्तसंवाते व्याप्तिगतसामान्यकारणत्वे कार्यकारण
 म्यापत्तेः । तद्वत्सामान्यकारणत्वविरक्तोपनिमित्तम् व्यक्तेषु कार्य
 कारणवति । अत्यन्तसामान्यत्वेऽधिकरणत्वात् सामान्याकारणविधा
 व्याप्तिनादायान्वयविरक्तं विशेषस्वाकारणत्वे स्यात् सामान्याकारण
 वं पूर्ववत् । कार्यत्वं न्यसामर्थ्या दत्तसामर्थ्या शिष्टप्राप्तिसमर्थ्या
 च दृष्ट्यस्त्यजनापत्तेः । एतदेव तासां सामर्थ्यापत्तात् सर्वासाञ्च
 व्याप्तिं प्रत्येकं जनकत्वात् इत्येवादीनामजन्तत्वात् । शिष्टप्राप्तिसमर्थ्या
 दत्तसामर्थ्यासहितत्वात् एव सामर्थ्याभावाद् । एतच्च शिष्टप्राप्त्यक्तिरिति
 चेन्न दृष्टसामर्थ्याः शिष्टप्राप्तिसामर्थ्यामतीत्यपि प्राप्तसामर्थ्यादेवं तस्य
 जननीति दृष्टत्वात् । दृष्ट्यस्त्यजनापत्तेः । सापि शिष्टप्राप्तिसमर्थ्या
 तमिति शो अनिकृति न व्यक्तिभेद इति चेन्न शिष्टप्राप्त्यवतिरिक्तस्य
 दृष्ट्यायभावापत्तेः । दृष्ट्यशिष्टप्राप्तिसमर्थ्यादेकोक्तत्वेऽजनापत्तिश्चेत् ।
 दत्तसामर्थ्या च दृष्ट्यजननस्य कार्यं कृषिश्चिष्टप्राप्तिसमर्थ्या अपि-
 तमाजसामर्थ्यामपेक्षयति स्यात् । दत्तस्य दृष्ट्यजननस्य कार्यस्य
 सामर्थ्याभेदे भेदापत्तात् । अनुगतायाश्च दृष्टसामर्थ्यात् एतद्वद्वत्तैः
 एतच्च शिष्टप्राप्त्यक्तैः उत्पन्नापत्तेः इत्यादि स्वयम्भूतनीयम् ।

नियमे प्राक्कालोत्तराभिधोयमाने प्रागित्याय अवच्छेदो वर्त-
मानभविष्यत्काला प्राक्कालश्च अवच्छेदकोविशेषतः । न च तद्वि-
षयं प्रकृतं वर्तमानादिवृत्तयेव खल्विदमेव चित्तप्रमाणमिति चेन्न
तथाहि वर्तमानादिवृत्तयेव कोविषयः । काश्चानिमेव इति चेन्न तावच्च
विषयः सामान्यिकोपाधितो वा । नाथ कालस्य भवद्विरेकत्वा
भ्युपगमात् यद्यव तानो वर्तमानः प्रतीयते सद्यः पूर्वं भावीति
पञ्चाङ्गतइति च न प्रतीयेत । त्रिविधस्वभाववदासाधिति चेन्न भेद-
प्रसङ्गात् अवस्थानुपपत्तिप्रसङ्गात् । अथ वर्तमान इति प्रत्ययस्यैव
वृत्तवर्तिष्यतइति प्रत्ययप्रसङ्गात् । द्वितीयभेदोपाधिमभिधोय-
तम् सूर्यादिक्रियासम्बन्धभेदः स इति चेन्न भूतभविष्यतोरपि क्रिया
सम्बन्धप्रत्ययस्यावच्छेदकत्वत्वात् । य एव दिवसः सूर्यागतिविशेषा-
च्छेदो वर्तमान इति प्रतीतः स एव हि तदवच्छिन्नोक्तस्यैव सम्यगे-
वर्तमान इति चेन्न हि त्रिविधेष्वप्यत्रावच्छेदोक्तस्यैव वर्तमान इति चेन्न
वा क्रियासाधिविशेषणैवावच्छिन्नस्य येनैवासे पूर्वं दिनानागत-
त्वावच्छिन्नो वर्तमान इति प्रतीतः येनैवापाधिना तत्तत्त्वं व्यवच्छिन्नो वर्त-
मान इति चेन्न क्यतइति च कदाचित् ज्ञायते । ननु सत्यमेतत् पदं यदा
तदप्रागित्यन्तस्तस्य खल्वेवावतिष्ठमानस्तदा वर्तमानप्रत्ययः यदा
सद्यः विवृष्टो भवति तदा भूतप्रत्ययो यदा नागतस्तदा भविष्यत-
प्रत्यय इति तैतदिति यद्यत्र कदाचिदवच्छिन्नार्थस्तदा तज्जाग्रत्येव
वृत्तानुपाधत्तसित्यात्माश्रयानवच्छिन्नोक्ततरप्रसङ्गः । दिनरादिष्वेव
स्वातीत्यादियर्थाया स्तेषां सर्वेषामेव अर्थं निरूप्यमाणे तत्सत्य-
एतितमेकशब्दं प्रयुज्य तन्निगमिं कर्त्तव्यम् । आध्यप्रज्ञा मातापितृ-
मानसि । तत्क्रियावच्छिन्नः कालो वर्तमानः तत्प्रागभावच्छिन्नो
भविष्यतः तद्वसावच्छिन्नो भूत इति चेन्न ज्ञातीनानागतप्रतीतिरालम्बि-
क्रियावच्छिन्नः प्रतीत इति वर्तमानप्रत्ययप्रसङ्गात् । तावदवच्छिन्नः ।
क्रियानवच्छिन्नस्य तस्य तत्प्रागभावच्छिन्नाभावच्छिन्नोऽनुपपन्नः प्राग-

भावेन प्रमाणविवक्षया न च न दूरविगमः प्रत्यक्षस्यापि प्राग-
भावेन केन विरोधो वक्ष्यते । अभावे विनाशो प्रागभावेः उत्पत्ति
मान् अलङ्कारतया विवक्षितं चेन्न कोहि प्रागभावस्य विनाशो येन
विनाशो लभ्यते । यदि प्रतिद्विगमिता घटादिः प्रत्यक्षस्यापि प्रागभाव-
वत् प्रतिद्विगमिता साऽपि विनाशो प्रागः । उत्पत्तिमात्रं प्रत्यक्षमिति
उत्पत्तिपराया विवक्षणीयः । यद्यथा वसन्तः सार्वत्रिकं स्यात् सोमान्धं तदा
अभावे अस्तित्ववत् । अथ सार्वत्रिकं तदा प्रागभावोऽपि प्रसङ्गः
तस्यापि कदाचिदसत्त्वात् पूर्वमस्तः प्रत्यागं सर्वं विवक्षितमिति चेन्न
पक्षे रानीयमादयस्यैव निरूप्यमाणात्वात् । एतेन कारणावच्छिन्न
सर्वमन्यसि रित्यापि निरस्तं यज्वापरनिवृत्त्यनन्तरं वाहकाया
निवृत्त्यनन्तरं । अस्तु तावदतीतानां शतव्येष्टा तथा निरुक्तिः यत् क्रियाय
च्छिन्ना यः कालः स तत् क्रियाप्रसङ्गात् वत्तमानो नैव न्यपेक्ष्येति
चेत् तदपेक्षयेति कोऽर्थः । किं तदपेक्षणेन उत तदवधिकतया तत्-
प्रतिद्विगमितया उत तेन अकारणत्वा नाद्यः उपाध्यवच्छिन्नस्यातीता
नां शतप्रतिपत्तिविषयमपि तस्य व्यवहृदुक्तत्वात् । नापि द्वितीयः
पक्षः दर्शयति तदवच्छिन्नत्वात् वत्त तदवच्छिन्नत्वात् तदवच्छिन्नत्वात्
तदवच्छिन्नत्वात् । अथ चेन्न न ततोऽपि नापि तत्तुल्यः अतीतानामस्त
प्रतीतिकान् क्रियावच्छिन्नकारणं वत्तमानप्रत्यक्षविषयत्वप्रसङ्गात् ।
नास्तीति क्रियावच्छिन्नत्वात् प्रकारोऽतीतानामस्तत्वात् वत्त तदवच्छिन्नत्वात्
वत्त मानताया अद्याप्यनिरूपणं वत्त तदवच्छिन्नत्वात् विशेषतः दर्शयितु-
मशक्यत्वात् तत् क्रियावच्छिन्नं तत् क्रियावच्छिन्नं वत्त मानता इति चेन्न
आद्यस्य कालोऽयमस्य निरूप्यमाणात्वात् कालान्तरस्यानभ्युपगमात्
तस्यैव च कालस्य तदाभ्युपगमं अस्मान्मात्रमवच्छिन्नम् । स्थिरितं
प्रागभावविनाशविषयायाऽवच्छिन्नानामवच्छिन्नत्वात् वत्त मानः वत्त-
न पापि प्रागभावविच्छिन्नं पूर्वः तदवच्छिन्नत्वात् अस्मान्मात्रम् । प्राग-

भावप्रत्यक्षस्यैव स्वाभाविकमेव भेदमादाय व्यवस्थाः प्रोक्ताः । तेषां हेतु-
रभावप्रागभावइति स्वभावभूतस्यैव विशेषणं । नात्यन्तादाय सत्प्रत्यक्षम-
कान्ततत्त्ववस्थानिदानमभावः प्रत्यक्षइति च प्रत्यक्षस्येति । तत्रैव साक्षात्
स्वप्रकाशतापक्षः स्वोपहितस्य स्वसंप्रत्यक्षमपत्तिः । इत्थं कर्तव्यता
ग्रहः । ज्ञानान्तरं तथाप्यहं यत्तु मानतावभासाः प्रतीक्षाः तदाहो हृदो
मयेति प्रत्यक्षस्य तदाहो मया दृश्यते इत्याकारत्वापत्तिः । अतएव
स्वप्रकाशप्रत्यक्षनिर्धारः । यथावन्तः स्वप्रकाशे तत् मानतायोक्तः । तावन्त-
एव परेण ग्रहेण च भिन्नपरात् स्वप्रकाशतादात्म्याधिक्येऽपि विविधे वि-
शेषाभावात् स्वस्वमेव विशेषइति चेन्न तस्यासुखमाशुमाभ्यामुप-
पत्तेः । प्राक्प्रत्यक्षभावयोश्च द्रव्यताविशेषेऽपि कतरोऽभूत्प्रत्यक्ष-
हारः । कतरञ्चाभावेन व्यवहारस्योपाधिरित्यमुक्तेः । नात्यन्तेश्वरक-
तया च तन्निश्चयवृत्तरेऽप्येवमत्युक्ताः पूर्वभाष्यतानि शक्तिं विना अन्य-
जनकताज्ञानमिति । उपाधिभेदात् तावन्तरेऽपि कतव्यमिति ।
तावन्तः सौम्ये चन्द्रसूक्ष्मक्रियासंज्ञोपाधिभेदसम्भवेन नात्राभ्या-
सतावयवेऽप्याधिर्नान्वेति । तावन्निश्चयत्वात् । अतिप्रत्यक्षभावभेद-
सादिपक्षेऽपि च भासात्तत्त्वमुक्तं मानतादिशब्दद्वाराऽप्युपाध्याससंज्ञा-
वध्यभावितोक्तोपाधिदोषमासौवापताइति ।

अतः तथापि विषयभेदे तावन्तः अद्वितयः प्रतीतिभेदश्च । एतद्व्यव-
स्थाः स्वतः स्वाभाविकः । सिद्धे विशेषतोऽपि च नास्त्येव सप्रत्यक्षमा-
दिति चेन्न संप्रत्यक्षमपि जित्वं तु संप्रत्यक्षत्वात् तथाहिः संप्रत्यक्षं वि-
शेषात् किमुपाधिरिति विशेषः । अत आतिज्ञतः । अतः किं विषयविशेष-
ज्ञोपाधिना जनः । आरम्भविशेषः । उतानेनैव तेषां धत्तुः सम्बन्धिता-
इति । न प्रथमं तस्यानिर्वाचनम् । उतयकोटिर्विषयः संप्रत्यक्षमिति
चेन्न कोटिर्द्वयसमुच्चयनिर्वाचनम् । अतः संप्रत्यक्षस्यैव प्रतीतिभेदेऽपि
विति चेन्न भेदाभेदप्रतीतिनां शब्दस्यैव प्रतीतिज्ञानस्य सादृश्या-
सम्बन्धात् संप्रत्यक्षस्यैव सादृश्यात् विविधः प्रतीतिभेदः तु विविधः ।

